

Projecte de llei de text consolidat del saig

Exposició de motius

El 18 de desembre del 2014, el Consell General va aprovar la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig.

Fins l'any 2014, a Andorra, la competència per executar i fer complir les decisions judicials estava atribuïda als batlles i tribunals. Tanmateix, es va constatar que aquest sistema no permetia donar una resposta satisfactòria a la problemàtica derivada del nombre cada cop més important de resolucions judicials civils i administratives i d'actes administratius que requerien, per tal de ser executats per la via forçosa, la tutela jurisdiccional.

Així doncs, es va considerar oportú traslladar la competència per executar les resolucions judicials civils i administratives fermes, així com els actes administratius executoris, i que consistissin en tots els casos en el pagament d'una suma de diners, a un executor especialitzat i independent a l'efecte de racionalitzar les despeses públiques i reduir els terminis d'execució de les decisions judicials: el saig.

Des de l'entrada en vigor de la Llei, la figura del saig ha participat de manera notòria en l'agilització i la dinamització del procediment d'execució forçosa i ha suposat una disminució notable del nombre d'expedients pendents d'execució prop de la Batllia, així com una reducció de les resolucions administratives pendents d'execució.

La Llei del saig ha estat modificada per la Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, amb la finalitat de permetre que un volum més important de procediments d'execució forçosa de resolucions judicials civils i administratives, i d'actes administratius, puguin ser coneguts i tramitats pel saig o la mateixa Administració que ha dictat l'acte administratiu de què es tracti.

Posteriorment, la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil va modificar la Llei del saig, per tal d'adaptar-la a la norma normativa en matèria de procediment civil.

Finalment, la Llei del saig ha estat modificada per la Llei 20/2022, del 9 de juny, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig per tal d'adaptar-la novament al nou Codi de procediment civil, i per ampliar les competències del saig per tal que pugui incorporar entre les seves funcions l'execució forçosa de les resolucions arbitrals i dels acords de mediació elevats a escriptura pública, així com dels acords de mediació, de les transaccions i dels convenis homologats judicialment que tinguin caràcter executori. Amb aquesta modificació també s'incorpora la figura del nunci com a persona legitimada per efectuar les notificacions del saig i es trasllada la competència per resoldre els expedients

disciplinaris al ministre encarregat de la justícia, en el cas de les infraccions lleus i greus, i al Govern, en el cas de les infraccions molt greus.

Amb la finalitat de simplificar l'ordenament jurídic, millorar-ne la qualitat i contribuir a garantir la seguretat jurídica amb un millor coneixement del dret vigent, i en compliment de la disposició final desena de la Llei 20/2022, del 9 de juny, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i d'acord amb l'article 116 del Reglament del Consell General, es promou aquest text consolidat del saig, que incorpora totes les modificacions esmentades.

Aquesta Llei de text consolidat del saig entrarà en vigor l'endemà de publicar-se al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Títol I. *La professió de saig*

Capítol primer. *Disposicions generals*

Article 1. *Definicions*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) *Saig*: persona titulada, investida d'autoritat suficient, encarregada professionalment de l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, en els termes que estableix aquesta Llei.

b) *Nunci*: professional facultat per delegació expressa del saig, i sota la responsabilitat d'aquest darrer, per procedir a la notificació dels acords, les diligències i altres actuacions que dicti el saig en el marc dels procediments i les funcions que defineix aquesta Llei. Les condicions d'accés a la professió, de formació prèvia i de responsabilitat es determinen a les normes internes de funcionament de la Cambra de Saigs.

c) *Procediment d'execució*: procediment pel qual es dona compliment a les resolucions judicials o arbitrals, als actes administratius, als acords de mediació elevats a escriptura pública o als acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables, que constreny la persona executada a complir les obligacions establertes en aquestes resolucions, actes o acords.

d) *Resolució judicial*: sentència o aute dictat pels batlles o tribunals en matèria civil o administrativa.

e) *Acte administratiu*: declaració de voluntat d'un òrgan administratiu destinada a produir un efecte jurídic per a la realització d'una finalitat administrativa i referida a una situació de fet o de dret concreta i singular, sotmesa al control jurisdiccional.

f) *Laude o resolució arbitral*: resolució que decideix una controvèrsia sotmesa a arbitratge.

g) *Acord de mediació*: conveni mitjançant el qual les parts solucionen una controvèrsia sotmesa a mediació.

h) *Transacció o conveni*: acord entre les parts que permet resoldre una controvèrsia.

i) *Persona executant*: persona o entitat pública o privada que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o arbitral, un acte administratiu, un acord de mediació elevat a escriptura pública o un acord de mediació, una transacció o un conveni homologat judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables.

j) *Persona executada*: persona física o jurídica, associació, fundació o qualsevol altra entitat pública o privada contra la qual s'executa una resolució judicial o arbitral, un acte administratiu, un acord de mediació elevat a escriptura pública o un acord de mediació, una transacció o un conveni homologat judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables.

k) *Costes de l'execució*: els imports que comprenen les despeses d'execució, així com els honoraris del saig.

l) *Despeses d'execució*: els imports de qualsevol tipus inherents al procediment d'execució i necessaris per al seu bon fi.

m) *Honoraris del saig*: els imports meritats en el marc de l'execució fixats segons els barems aprovats reglamentàriament pel Govern.

n) *Costes processals*: els conceptes així definits per la Llei del Codi de procediment civil.

o) *Subhasta pública*: subhasta efectuada en mèrits d'una resolució judicial o arbitral, un acte administratiu, un acord de mediació elevat a escriptura pública o un acord de mediació, una transacció o un conveni homologat judicialment, de caràcter executori.

p) *Subhasta privada*: subhasta efectuada en virtut de l'acord entre les parts i en els termes i condicions definits per elles.

Article 2. *El saig*

1. El saig és la persona professional del dret investida de funció pública que, de conformitat amb les disposicions legals vigents, té autoritat per dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, i per a les altres funcions descrites en aquesta Llei i les altres lleis

aplicables, a petició de les persones i les entitats públiques i privades legitimades a aquest efecte.

Aquesta prerrogativa s'exerceix en el marc de les atribucions definides en aquesta Llei i sota el control de les autoritats judicials o administratives competents, tal com queda determinat igualment en aquesta Llei.

2. El saig té la condició de cooperador de l'Administració de justícia, en el sentit que estableix el títol VII de la Llei qualificada de la justícia, del 3 de setembre de 1993.

3. El saig exerceix les seves funcions amb total autonomia i independència, i en règim de lliure i lleial competència, en el marc de les disposicions d'aquesta Llei.

En l'exercici de la professió, el saig està sotmès a la Constitució, a les lleis i a les normes i els usos que conformen la deontologia de la professió, com també al control dels òrgans jurisdiccionals o administratius competents i del ministeri competent en matèria de justícia, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

4. Els saigs s'han de dotar dels mitjans humans, tècnics i materials necessaris per al compliment degut de les funcions que tenen encomanades, segons determini el ministeri competent en matèria de justícia, previ informe no vinculant de la Cambra de Saigs.

Article 3. *Funció*

La funció del saig consisteix a dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables, per delegació de l'òrgan que ha dictat aquestes resolucions, actes o acords, i sota el control de l'òrgan esmentat.

Article 4. *Altres funcions o activitats*

Els saigs poden igualment exercir les funcions o dur a terme les activitats següents:

- a) Efectuar requeriments extrajudicials de pagament.
- b) Estendre actes de presència, tal com es defineixen i regulen en la Llei del notariat, les quals fan fe en justícia, llevat de prova en contrari.
- c) Organitzar subhastes públiques, sota el control de l'òrgan competent, d'acord amb les lleis aplicables. En aquest sentit, el saig s'encarrega de l'execució material de les subhastes i, en el cas que s'esdevinguin incidències durant l'acte de licitació, n'ha d'aixecar acta i comunicar-ho a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu, a fi que aquest darrer o l'altre òrgan al qual correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, resolguin de conformitat amb les

normes de la Llei del Codi de procediment civil o la Llei de bases de l'ordenament tributari, segons el cas.

d) Organitzar subhastes privades.

e) Exercir l'administració judicial en els procediments concursals i en els altres processos judicials en què es requereixi el nomenament d'un administrador, d'acord amb la normativa vigent en la matèria.

f) Dur a terme els actes de comunicació i de notificació, personalment o mitjançant una persona delegada, d'acord amb les normes de la Llei del Codi de procediment civil.

Article 5. Àmbit d'actuació i obligatorietat del servei

1. L'àmbit competencial d'actuació del saig s'estén a tot el territori del Principat d'Andorra.

2. El compliment de les funcions encomanades al saig establertes a l'article 3 i a les lletres e i f de l'article 4 tenen caràcter obligatori. El saig que sigui requerit a aquest efecte no pot negar la seva intervenció o actuació, llevat de causa justificada.

3. Són causes que justifiquen que el saig negui la seva intervenció o actuació, el caràcter manifestament il·legal de les diligències que se li sol·licitin o el fet que aquestes diligències puguin tenir unes conseqüències desproporcionades. En aquests casos, el saig té l'obligació d'informar-ne immediatament l'òrgan que n'exerceix o n'ha d'exercir el control.

4. La negativa del saig de prestar els seus serveis sense causa justificada, o la realització per part seva d'actes contraris a les lleis aplicables, dona dret a la persona interessada a formular una demanda de responsabilitat i reclamació pels danys i perjudicis davant la jurisdicció civil competent.

Igualment, la persona que es consideri perjudicada pel refús esmentat pot sol·licitar, amb caràcter d'urgència, una declaració judicial que obligui el saig a dur a terme les diligències per a la pràctica de les quals ha estat requerit. Aquesta demanda s'ha d'adreçar al batlle o al tribunal que va dictar la resolució judicial que s'està executant o es pretén executar, o, quan es tracti d'un acte administratiu, a la Secció Administrativa de la Batllia, perquè se n'atribueixi el coneixement al batlle o al tribunal a qui correspongui per torn. L'òrgan jurisdiccional competent ha d'escoltar el saig interessat en el termini de cinc dies hàbils a comptar de la presentació de la demanda i, dins els cinc dies hàbils següents, dicta un aute en què resol la controvèrsia. Contra aquest aute no es pot interposar cap recurs.

5. El saig té el deure de secret professional respecte de tots els fets i les notícies dels quals tingui coneixement en l'exercici de les seves funcions.

Article 6. Causes d'abstenció i recusació

1. El saig s'ha d'abstenir d'exercir les funcions que té encomanades i, si no ho fa, pot ser recusat, en els supòsits següents:

a) Tenir una relació de matrimoni o una situació de convivència anàloga, o un parentiu en línia recta, o en línia col·lateral per consanguinitat o adopció fins al quart grau inclòs o per afinitat fins al segon grau inclòs, amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats, els seus procuradors o els representants del Ministeri Fiscal, el batlle o membre de l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública, o l'homologació judicial de l'acord de mediació, la transacció o conveni, objecte d'execució.

b) Ser qualsevol de les parts del procediment una societat mercantil en què el saig, el seu cònjuge, la persona amb qui mantingui una situació de convivència anàloga o un parent en línia recta, en línia col·lateral per consanguinitat o adopció fins al quart grau inclòs o per afinitat fins al segon grau inclòs, tingui una participació superior al 20% del capital social, tingui la condició d'administrador únic, conjunt, mancomunat o solidari, o participi en l'òrgan d'administració i disposi de més del 20% dels drets de vot.

c) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors en els darrers tres anys.

d) Tenir o haver tingut una relació de dependència, societària o d'interessos amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors en els darrers tres anys.

e) Tenir o haver tingut processos pendents amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors en els darrers tres anys.

f) Ser o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors, llevat que la denúncia, l'acusació o la demanda no hagi estat admesa o hagi estat refusada per manca manifesta de fonamentació, en els darrers tres anys.

g) Tenir un interès directe o indirecte en el procediment d'execució o en un altre procediment semblant.

h) Tenir una amistat íntima o una enemistat manifesta amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors.

i) Haver participat en el procediment amb anterioritat, o haver-lo resolt, en qualitat d'advocat, procurador, representant del Ministeri Fiscal, batlle o membre de l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública, o l'homologació judicial de l'acord de mediació, la transacció o conveni, objecte d'execució.

2. El saig també pot abstenir-se en els casos justificats en què consideri que, en l'exercici de les seves funcions, la seva independència o imparcialitat es poden veure compromeses.

3. La impugnació de l'abstenció i la recusació del saig són resoltes pel batlle o el tribunal que va dictar la resolució que s'està executant o es pretén executar, o, quan es tracti d'un acte administratiu, pel batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn.

4. Si, arran de la concurrència de causes d'abstenció o recusació, cap saig no pot exercir les funcions que té encomanades, l'execució forçosa de la resolució judicial o arbitral, de l'acte administratiu, de l'acord de mediació elevat a escriptura pública o de l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment de caràcter executori correspon a l'òrgan jurisdiccional o administratiu competent en defecte del saig.

5. El saig no pot participar en les subhastes públiques que convoca i tampoc no ho poden fer els seus mitjans humans, els seus cònjuges o convivents, la persona amb qui mantingui una situació de convivència anàloga o un parent en línia recta, o en línia col·lateral per consanguinitat o adopció fins al segon grau inclòs o per afinitat fins al segon grau inclòs.

Article 7. *Honoraris i despeses*

1. Els serveis del saig són remunerats sota la forma d'honoraris. Els honoraris del saig es meriten en el moment en què es dicta l'acord d'execució o el requeriment de pagament. Aquests honoraris es fixen d'acord amb el barem aprovat reglamentàriament pel Govern, a proposta, no vinculant, de la Cambra de Saigs.

2. El saig ha de donar coneixement a la persona executant de l'import previsible de les despeses d'execució que ha de satisfer, corresponents a la totalitat del procediment d'execució previst.

El saig ha de ser rescabalat de les despeses que hagi pogut avançar, en el marc de l'exercici de les seves funcions.

3. Els honoraris del saig i les despeses que dimanen de l'exercici de les seves funcions, en cas que no s'ajustin als barems o a les normes vigents i aplicables, es poden impugnar davant el secretari judicial adscrit o que forma part del tribunal que va dictar la resolució judicial que s'està executant o s'ha executat o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant el secretari judicial adscrit o que forma part del tribunal de la Secció Administrativa al qual correspongui per torn, d'acord amb el procediment d'impugnació de la taxació de les costes processals que regula la Llei del Codi de procediment civil.

Capítol segon. *Organització, accés, cessament i formació*

Article 8. *Nombre*

El nombre de saigs és fixat per acord del Govern, amb la consulta prèvia de la Cambra de Saigs i del Consell Superior de la Justícia, en funció de les

necessitats del país, per a la prestació deguda dels serveis que tenen encomanats, amb un mínim de tres saigs.

Article 9. *Requisits i incompatibilitats*

1. Per exercir la professió de saig cal complir els requisits següents:

- a) Tenir la nacionalitat andorrana.
- b) Estar en plena possessió dels drets civils i polítics.
- c) No estar condemnat per delictes dolosos o per delictes imprudents vinculats a l'exercici de la funció pública o jurisdiccional, mentre no s'hagi produït la cancel·lació dels antecedents penals.
- d) Estar en possessió com a mínim d'un títol de nivell 4 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.
- e) Haver superat les proves d'aptitud tècnica i capacitació corresponents, i haver cursat i tenir validada la formació inicial corresponent.
- f) No estar incapacitat per a l'exercici de la professió ni trobar-se comprès en cap causa d'incompatibilitat establerta en aquesta Llei, o de prohibició d'exercir la professió.

2. L'exercici de la professió de saig és incompatible:

- a) Amb l'exercici de qualsevol càrrec públic, sigui electiu o sigui de designació.
- b) Amb la prestació de serveis en règim estatutari o laboral per compte de l'Administració pública.
- c) Amb l'exercici de l'advocacia o de la procura, o amb la prestació de serveis remunerats per compte del Col·legi Oficial d'Advocats d'Andorra o del Col·legi Oficial de Procuradors d'Andorra.
- d) Amb l'exercici de qualsevol altra activitat mercantil, industrial o professional.
- e) I, en general, amb altres càrrecs o funcions de qualsevol tipus en societats o empreses de negoci, tant públiques com privades.

3. Són, tanmateix, compatibles amb l'exercici de la professió de saig les activitats relatives a:

- a) La gestió del patrimoni propi o familiar.
- b) La participació en congressos, conferències, seminaris o cursos.
- c) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica.

d) La docència i la investigació acadèmiques.

e) La participació no remunerada en associacions o fundacions sense ànim de lucre.

Article 10. *Selecció*

1. La selecció dels saigs es fa per acord del Govern, entre persones que reuneixen els requisits enumerats a l'article 9.1, pel procediment de concurs oposició, que ha de respondre als principis d'objectivitat, publicitat i transparència.

2. El Govern convoca i prepara el concurs oposició i constitueix el tribunal de selecció que ha de valorar les proves i avaluar els candidats.

3. En la fase de concurs es valoren els mèrits indicats en els currículums aportats per les persones admeses en el procés de selecció, segons el barem que fa públic el Govern en les bases de la convocatòria, i s'atorga a cada mèrit una ponderació raonable.

4. En la fase d'oposició, els candidats efectuen com a mínim tres proves: una de caràcter teòric sobre el temari publicat prèviament pel Govern en les bases de la convocatòria; una de caràcter pràctic, en la qual es proposa la resolució d'un o diversos casos, en els àmbits jurídics indicats en les bases de la convocatòria, i una tercera d'idiomes. Les dos primeres proves han de contenir almenys una exposició de caràcter oral. Les bases de la convocatòria indiquen la ponderació de cada prova en la valoració global del procés.

5. El tribunal de selecció està integrat per sis membres i és presidit pel ministre encarregat de la justícia o el membre al qual delegui aquesta funció. En formen part també el president de la Cambra de Saigs o el membre de la Cambra al qual aquest president delegui la funció, el president del Consell Superior de la Justícia o el membre del Consell al qual delegui aquesta funció, el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de la Batllia i un jurista de reconeguda capacitat i experiència designat pel Govern, que ha d'exercir la professió al Principat d'Andorra.

6. El mateix tribunal valora les dos fases del procés de selecció i fa pública la llista dels candidats que han obtingut la puntuació més alta, en nombre igual al de les places que s'han de cobrir.

7. El procés de selecció inclou una prova psicotècnica destinada a comprovar que no concorren impediments que incapacitin la persona per exercir la funció de saig. Les bases de la convocatòria estableixen el moment en què té lloc aquesta prova, que té com a resultat una valoració d'apte o de no apte. En cas d'una valoració com a no apte, el candidat queda exclòs de la convocatòria. L'exclusió per aquesta causa no apareix de manera separada o específica a les llistes que es facin públiques sobre els resultats del procés de selecció.

8. Si queda vacant alguna de les places convocades, sigui perquè les proves no

han estat superades o sigui per qualsevol altre motiu, es convoca un nou concurs oposició en el termini improrrogable de tres mesos, amb la finalitat de complir el que disposa l'article 8.

Article 11. *Formació inicial*

1. Finalitzat el procés de selecció i abans de prendre possessió de les funcions, els saigs han de seguir una formació inicial d'una durada mínima de sis mesos, que ha d'incloure necessàriament pràctiques tutelades en un despatx professional de saigs.

2. El ministeri competent en matèria de justícia determina el contingut i la durada de la formació inicial i, si escau, valida aquesta formació, en els termes que s'hagin indicat a les bases de la convocatòria del concurs oposició. També decideix qui s'ha de fer càrrec de les despeses de la formació inicial.

Article 12. *Nomenament*

1. D'acord amb la valoració del procés de selecció i la llista de candidats publicada, i un cop acomplerta i validada la formació inicial, el Govern nomena els saigs.

2. Els saigs prenen possessió de les seves funcions després d'haver prestat jurament o promesa davant del ministre encarregat de la justícia.

Article 13. *Cessament*

Els saigs cessen en les seves funcions:

a) Per la renúncia, que han de comunicar al ministeri competent en matèria de justícia amb sis mesos d'antelació com a mínim.

b) Per imposició de pena, principal o complementària, d'inhabilitació per exercir l'ofici o el càrrec, durant el temps per a la qual ha estat imposada.

c) Per sanció imposada per una falta molt greu, d'acord amb l'expedient disciplinari corresponent, d'expulsió de la professió.

d) Per incórrer en alguna causa d'incompatibilitat o d'incapacitat, o de prohibició d'exercir la professió.

e) Per jubilació, en arribar a l'edat legal de jubilació.

Article 14. *Formació continuada*

1. Els saigs han de seguir una formació continuada, d'una durada mínima de vint hores anuals o de quaranta hores en un període de dos anys.

2. El ministeri competent en matèria de justícia, amb la col·laboració de la

Cambrà de Saigs, determina el contingut i la durada de la formació continuada, així com la validació eventual d'aquesta formació.

3. Les despeses de la formació continuada són a càrrec dels saigs.

Capítol tercer. *La Cambra de Saigs*

Article 15. Disposicions generals

1. Es crea la Cambra de Saigs com a organisme de dret públic i de caràcter professional, dotat de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

2. La Cambra de Saigs es regeix per aquesta Llei i les seves normes internes, i s'ha de relacionar amb el ministeri competent en matèria de justícia, i també amb el Govern i la resta de les administracions públiques quan escaigui, per a les seves activitats professionals.

3. El funcionament i l'estructura de la Cambra de Saigs es regeixen pel principi de democràcia interna.

4. El seu àmbit territorial és el Principat d'Andorra.

5. Tots els saigs han de pertànyer obligatòriament a la Cambra de Saigs. La presidència de la Cambra de Saigs és elegida entre els saigs per majoria simple i per un període de dos anys. En cas d'absència de candidats o d'empat, un cop s'han dut a terme tres votacions, la presidència recau en el saig que tingui més anys d'exercici o, subsidiàriament, en el saig de més edat.

Article 16. Funcions

1. La Cambra de Saigs té les funcions següents:

a) Representar de forma exclusiva la professió i defensar els drets i els interessos dels saigs.

b) Proposar, en un termini no superior a sis mesos a comptar del primer nomenament dels saigs, les normes internes de funcionament i les normes deontològiques de la professió, complir-les i fer-les complir.

c) Proposar els barems relatius als honoraris remuneradors i vetllar perquè siguin aplicats.

d) Proposar i aprovar els acords necessaris per al bon desenvolupament de l'exercici de la professió, i vetllar perquè siguin aplicats.

e) Vetllar per tal que els saigs puguin exercir la professió d'acord amb els principis d'autonomia, independència i lliure i lleial competència.

f) Organitzar i gestionar els torns necessaris per garantir la cobertura i la continuïtat en l'exercici de les funcions atribuïdes als saigs, en els supòsits d'absència, impossibilitat o vacances.

g) Col·laborar amb el Govern, especialment amb el ministeri competent en matèria de justícia, i amb la resta d'administracions públiques en les matèries que són de la seva competència.

2. Les normes i els barems esmentats a les lletres *b* i *c* de l'apartat anterior queden sotmesos a l'aprovació prèvia del Govern.

Capítol quart. Exercici de la professió

Article 17. Prohibició d'associacions

1. A fi de garantir el dret a la lliure elecció del saig, resten prohibides les associacions professionals entre saigs i també que dos o més saigs estableixin el seu despatx professional en un mateix immoble.

2. També resten prohibides les associacions de saigs amb altres professionals titulats o mercantils.

Article 18. Signatura i segell

Els saigs han de registrar la seva signatura i el seu segell al ministeri competent en matèria de justícia.

Article 19. Obligacions

1. Els saigs han de tenir en compte la proporcionalitat entre el valor dels béns i drets i l'import que és objecte d'embargament.

2. Els saigs han de vetllar perquè la persona embargada i els familiars que en depenen econòmicament puguin viure en condicions dignes.

3. Els saigs han de portar i custodiar un registre dels expedients i de les diligències efectuades, amb inclusió expressa de les operacions financeres corresponents. En el mateix registre s'han d'incloure, si escau, el tancament i l'arxiu dels expedients.

Les mencions s'han d'inscriure en el registre en el moment mateix en què s'efectuen les diligències corresponents.

4. L'arxivament d'un expedient ha de ser comunicat en un termini màxim de quinze dies a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment que hagi estat executat.

5. El saig té l'obligació de conservar durant trenta anys, en un arxiu degudament protegit, els expedients arxivats.

6. Les quantitats rebudes pel saig relatives a les execucions de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment han de ser dipositades, en el termini màxim de cinc dies hàbils des que les percep, en un compte especial obert en els llibres de l'Autoritat Financera Andorrana o de l'organisme que la pugui substituir en el futur amb les mateixes funcions, un cop feta la deducció dels imports corresponents a les despeses i els honoraris relatius al procediment d'execució, de conformitat amb el barem aprovat pel Govern. No obstant això, el termini que estableix aquesta obligació pot ser ampliat en virtut dels convenis signats amb les persones i les entitats públiques i privades quan, per raons del volum o la planificació corresponent, sol·licitin l'agrupament de les liquidacions.

7. Els saigs tenen l'obligació, en l'exercici de les seves funcions, d'emprar els programes informàtics i comptables que determini reglamentàriament el Govern. El ministeri competent en matèria de justícia, en el marc de les funcions de control de l'activitat que duen a terme els saigs, té accés en tot moment a la comptabilitat dels saigs.

8. Sense perjudici de les obligacions comptables i fiscals que els corresponen en la seva condició de professionals titulats, els saigs han de fer auditar els seus comptes anyalment.

Article 20. *Deure d'assegurança*

1. Per respondre de la responsabilitat en què puguin incórrer en l'exercici de la professió, els saigs han de contractar i mantenir vigent una assegurança de responsabilitat civil, prop d'una companyia d'assegurances autoritzada a exercir l'activitat a Andorra, per un import no inferior a 600.000 euros. Aquest import pot ser modificat en virtut de la Llei del pressupost.

2. Els saigs han d'acreditar de forma continuada, prop del ministeri competent en matèria de justícia, el compliment del deure d'assegurança.

Capítol cinquè. *Control de l'activitat*

Article 21. *Control de les activitats d'execució*

1. El saig executa les resolucions judicials o arbitrals, els actes administratius, els acords de mediació elevats a escriptura pública o els acords de mediació, transaccions i convenis homologats judicialment, de caràcter executori, per delegació i sota el control de l'òrgan jurisdiccional o administratiu o del tribunal arbitral que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu.

2. La impugnació dels acords del saig ha de ser coneguda i resolta per l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu executori, o l'altre òrgan

al qual correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, i de conformitat amb les normes de la Llei del Codi de procediment civil o de la Llei de bases de l'ordenament tributari, segons el cas. No obstant això, la impugnació de les actuacions o les diligències que hagi portat a terme el saig durant la tramitació del procediment d'execució es tramita i es resol davant el mateix saig, d'acord amb el procediment que regula la Llei del Codi de procediment civil a aquest efecte.

Article 22. Control de l'activitat del saig

1. L'activitat del saig queda sotmesa al control del ministeri competent en matèria de justícia.

El control, que pot abastar la conformitat al dret de les diligències dutes a terme pel saig, en el marc d'aquesta Llei i d'acord amb la normativa comptable, fiscal i societària aplicable als professionals titulats, es pot efectuar en qualsevol moment.

2. Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, el ministeri competent en matèria de justícia ha d'ordenar anualment una inspecció de l'activitat del saig.

El ministre encarregat de la justícia nomena la persona o les persones amb competències d'inspecció, en fixa la missió i és el destinatari del resultat de la inspecció.

3. El ministre encarregat de la justícia comunica a l'òrgan disciplinari al qual fa referència l'article 24, les mancances o les deficiències eventuais constatades, a fi que incoï l'expedient disciplinari corresponent i dicti la resolució escaient.

Capítol sisè. Règim de responsabilitat

Article 23. Responsabilitat disciplinària

1. Els saigs estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment d'aquesta Llei i de les normes deontològiques adoptades per la Cambra de Saigs i aprovades pel Govern.

2. La responsabilitat disciplinària és independent de la responsabilitat civil i penal que pugui correspondre als saigs pels mateixos fets.

Article 24. Òrgan disciplinari

1. La potestat disciplinària és exercida per l'òrgan disciplinari, que està integrat pels membres següents:

a) El president de la Cambra de Saigs o, si escau, la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec, d'acord amb el que estableixin les normes de funcionament intern de la Cambra.

b) Dos representants del ministeri encarregat de la justícia, designats pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin llocs de treball de direcció, comandament o responsabilitat.

c) Un representant del ministeri encarregat de les finances, designat pel ministre entre funcionaris o agents de l'Administració de caràcter indefinit que ocupin un lloc de treball de direcció, comandament o responsabilitat.

2. Les reclamacions o les queixes que es puguin formular contra un saig s'adrecen al ministre encarregat de la justícia, el qual les comunica al president de la Cambra de Saigs o, si escau, a la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec.

3. Si en el decurs de la tramitació d'un expedient disciplinari es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, l'òrgan disciplinari ho ha de posar en coneixement de l'òrgan jurisdiccional competent i suspendre, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

D'altra banda, quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient disciplinari, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'ha d'iniciar la tramitació de l'expedient disciplinari, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

En qualsevol cas, la declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a l'òrgan disciplinari.

Article 25. *Drets*

El saig que és objecte d'un procediment disciplinari té els drets següents:

a) Dret a ser informat dels fets que se li imputen, de les infraccions que aquests fets puguin constituir, de les sancions que li puguin ser imposades, de la identitat de la persona designada com a instructor i de l'òrgan competent per imposar la sanció.

b) Dret d'accés a l'expedient disciplinari, de conèixer l'estat de la tramitació i d'obtenir còpies dels documents, en els termes del Codi de l'Administració.

c) Dret a formular al·legacions, a proposar les proves que consideri oportunes i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.

d) Dret a la presumpció d'innocència i a no declarar en contra de si mateix.

e) Dret a ser assistit per un advocat durant la tramitació de l'expedient, de lliure elecció per part del saig i al seu càrrec.

- f) Dret a obtenir una resolució motivada.
- g) Qualsevol altre dret que reconeguin la Constitució o les lleis.

Article 26. *Procediment disciplinari*

1. El procediment disciplinari l'inicia l'òrgan disciplinari mitjançant la incoació d'un expedient disciplinari, arran de les comunicacions esmentades als articles 22.3 o 24.2, que es tramita amb respecte dels principis generals del règim sancionador.

2. L'òrgan disciplinari designa un instructor entre els seus membres per instruir l'expedient i formular, en el termini màxim d'un mes, el plec de càrrecs corresponent, que ha d'incloure els fets imputats, amb expressió de les infraccions presumptament comeses i de les sancions que siguin aplicables.

3. L'òrgan disciplinari ha de notificar per escrit al saig expedientat la incoació de l'expedient, l'instructor designat i el plec de càrrecs. El saig expedientat disposa d'un termini de deu dies hàbils per fer al·legacions i sol·licitar, si és el cas, la pràctica de les proves que entengui necessàries per a la seva defensa.

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor pot practicar les proves sol·licitades que consideri oportunes en el termini d'un mes. Posteriorment, ha de donar vista de l'expedient al saig expedientat, per tal que en el termini de deu dies hàbils formuli les conclusions que estimi convenients.

4. L'òrgan disciplinari, del qual no pot formar part l'instructor designat, ha de proposar en el termini de quinze dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci.

La proposta de resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria dels membres de l'òrgan disciplinari, excepte el de l'instructor designat, i s'eleva al ministre competent en matèria de justícia perquè la resolgui quan es tracti de fets qualificats com a infraccions lleus o greus, o al Govern quan es tracti de fets qualificats com a infraccions molt greus. Si els mateixos fets poden ser constitutius de més d'una falta amb una classificació distinta, és competent per resoldre l'expedient disciplinari l'òrgan que ho sigui per raó de la falta més greu. En cas que la resolució sigui sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què romanen tipificades i les sancions imposades.

5. La resolució de l'expedient disciplinari no exhaureix la via administrativa i pot ser impugnada en els termes que estableix el Codi de l'Administració.

Article 27. *Mesures cautelars*

1. El Govern pot acordar, a proposta de l'òrgan disciplinari i mitjançant una resolució motivada, la suspensió cautelar de l'exercici de la professió del saig

contra el qual se segueix un expedient disciplinari, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorrin.

2. El període de suspensió cautelar no pot ser superior al de la sanció que pugui ser imposada per la infracció presumptament comesa, i el temps transcorregut s'ha de tenir en compte a l'efecte de computar el període de la sanció eventual d'inhabilitació professional que es pugui imposar al terme de l'expedient disciplinari.

Article 28. *Infraccions*

1. Són infraccions les conductes establertes com a tals per aquesta Llei, relacionades amb l'exercici de la professió de saig.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Són infraccions molt greus:

a) L'exercici de la professió sense haver estat nomenat pel Govern o havent cessat en les funcions de saig.

b) L'exercici de la professió en un supòsit d'inhabilitació professional o suspensió cautelar, o en un supòsit d'incompatibilitat o de prohibició d'exercir la professió.

c) No dipositar en els llibres de l'Autoritat Financera Andorrana, o de l'organisme que la pugui substituir en el futur amb les mateixes funcions, les quantitats percebudes en el marc dels procediments d'execució, en el termini fixat a l'article 19.6, sempre que es faci de forma intencionada, amb ànim manifest de frau o de forma reiterada.

d) L'incompliment de l'obligació de portar i custodiar un registre dels expedients i les diligències efectuades, d'acord amb l'article 19.1.

e) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici molt greu per a les persones que hagin contractat els serveis del saig, per a la persona objecte del procediment d'execució o per a tercers.

f) La vulneració del deure de secret professional.

g) La vulneració de la prohibició d'associacions en el sentit establert a l'article 17.

h) La condemna ferma per la comissió d'un delicte dolós, en qualsevol grau de participació, que es produeixi com a conseqüència de l'exercici de la professió.

i) L'incompliment del deure de disposar d'una assegurança.

j) La comissió de dues infraccions greus, encara que siguin de distinta

naturalesa, sempre que es cometin dins el període d'un any des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

4. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici greu per a les persones que hagin contractat els serveis del saig, per a la persona objecte del procediment d'execució o per a tercers, i sempre que no constitueixi una infracció molt greu.

b) L'incompliment de les normes vigents en matèria d'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius.

c) No abstenir-se d'exercir les funcions en els supòsits de l'article 6.1 o exercir-les malgrat l'existència d'un conflicte d'interès.

d) La negativa del saig a prestar els seus serveis sense causa justificada o la prestació dels seus serveis de forma negligent.

e) La comissió de dues infraccions lleus, encara que siguin de distinta naturalesa, sempre que es cometin dins el període de sis mesos des de la primera de les infraccions i que l'autor hagi estat sancionat per aquesta infracció.

5. És infracció lleu la vulneració de qualsevol disposició que reguli l'activitat professional, incloses les normes deontològiques, sempre que no constitueixi una infracció greu o molt greu.

Article 29. *Prescripció de les infraccions*

1. Les infraccions molts greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos. Aquests terminis es computen a partir de la data del dia de cessament de l'acció o l'omissió susceptible de constituir infracció.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol denúncia adreçada a l'òrgan disciplinari del saig, a partir del moment en què aquest òrgan en tingui coneixement, o per qualsevol actuació efectuada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreça a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a l'infractor. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

3. En el cas de suspensió de la tramitació de l'expedient per causa de prejudicialitat penal, el termini de prescripció de la infracció resta suspès fins que l'òrgan disciplinari tingui constància fefaent de la resolució ferma recaiguda en l'àmbit penal.

Article 30. Sancions

1. Les infraccions molt greus poden ser objecte de les sancions següents:

- a) Expulsió de la professió.
- b) Inhabilitació professional durant un període no superior a cinc anys.
- c) Multa no inferior a 5.001 euros i no superior a 50.000 euros.

2. Les infraccions greus poden ser objecte de les sancions següents:

- a) Inhabilitació professional durant un període no superior a un any.
- b) Multa no inferior a 1.001 euros i no superior a 5.000 euros.

3. Les infraccions lleus poden ser objecte de les sancions següents:

- a) Amonestació escrita.
- b) Multa no superior a 1.000 euros.

4. Les sancions d'expulsió de la professió, d'inhabilitació professional i d'amonestació escrita, com a conseqüència d'una mateixa infracció, són compatibles amb la sanció de multa.

5. En el cas d'infraccions molt greus i greus també es pot imposar, com a sanció complementària, l'obligació de dur a terme activitats de formació professional o deontològica, quan la infracció s'hagi produït a causa de l'incompliment de deures que afectin la deontologia professional.

6. Si qui ha comès la infracció n'ha obtingut un guany econòmic, la sanció de multa es pot ampliar fins a l'import del profit obtingut.

7. Les sancions només són executives quan la resolució que les imposa sigui ferma, pel fet de no ser susceptible de recurs administratiu o jurisdiccional.

Article 31. Inhabilitació professional i expulsió

1. La sanció d'inhabilitació professional impedeix l'exercici professional durant el temps per al qual ha estat imposada.

En el cas d'inhabilitació professional, la Cambra de Saigs nomena, entre els seus membres, una persona substituïda per gestionar provisionalment el despatx professional del saig inhabilitat. Durant aquest període de temps, no són aplicables, si escau, les disposicions de l'article 8.

Quan en una mateixa persona concorrin diverses sancions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna de les sancions comença a comptar a partir del compliment definitiu de la sanció anterior.

2. La sanció d'expulsió impedeix a la persona sancionada exercir la professió de saig i concórrer novament a un eventual concurs oposició per a la selecció de saigs fins que hagin transcorregut vuit anys, com a mínim.

En el cas d'expulsió de la professió, la Cambra de Saigs adopta les decisions oportunes en relació amb el despatx professional del saig expulsat. Si escau i de forma provisional, no són aplicables les disposicions de l'article 8.

Article 32. *Graduació de les sancions*

Les sancions es graduen en funció de les circumstàncies que concorren en cada cas, d'acord amb els principis generals establerts en la legislació vigent i, en concret, de conformitat amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat.
- b) Perjudici causat.
- c) Quantia del benefici obtingut o que es pretenia obtenir.
- d) Reiteració o reincidència.
- e) Que els mateixos fets hagin estat sancionats en l'àmbit penal.

Article 33. *Prescripció de les sancions*

1. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de quatre anys, les sancions per infraccions greus, al cap de dos anys, i les sancions per infraccions lleus, al cap de sis mesos.

2. Les sancions que donin lloc a la inhabilitació professional per un període superior a quatre anys prescriuen un cop ha transcorregut el termini per al qual va ser imposada la sanció.

3. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar a partir de l'endemà del dia en què ha esdevingut ferma la resolució que les imposa.

4. El termini de prescripció s'interromp per l'inici, amb coneixement formal de la persona interessada, de l'execució de la sanció.

La interrupció deixa de tenir efecte si l'execució resta aturada durant més d'un any per causa no imputable a la persona sancionada. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient d'execució.

Article 34. *Extinció de la responsabilitat*

La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la defunció del saig expedientat, la prescripció de la infracció o la prescripció de la sanció.

Article 35. Anotació i comunicació de les sancions i rehabilitació

1. Les sancions disciplinàries es fan constar en l'expedient personal del saig sancionat i l'anotació pot ser cancel·lada, a l'efecte de rehabilitació, sempre que no hagi incorregut en una nova responsabilitat disciplinària, quan hagin transcorregut els terminis de sis mesos en el cas de sancions d'amonestació o multa, un any en el cas de sancions d'inhabilitació professional no superior a sis mesos, tres anys en el cas de sancions d'inhabilitació professional superior a sis mesos, i vuit anys en el cas de sancions d'expulsió.

2. El termini de caducitat per a la rehabilitació es compta a partir de l'endemà del dia en què s'hagi complert definitivament la sanció. La cancel·lació de l'anotació, un cop complerts els terminis indicats, es pot fer d'ofici o a petició de la persona interessada.

Títol II. Execució forçosa pel saig

Article 36. Disposicions generals

1. Per delegació de l'autoritat judicial o administrativa i a instància de la persona executant, els saigs duen a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida determinada o que esdevé determinable amb simples operacions aritmètiques, sense que l'òrgan competent hagi de fixar els paràmetres necessaris per determinar-la, per mitjà del procediment que regula aquesta llei.

2. Els saigs duen a terme igualment l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que consisteixen a complir obligacions de fer, de no fer o d'entregar una cosa diferent d'una quantitat de diners, només pel que fa al pagament de les quantitats líquides que formen part de l'execució o que en dimanen.

3. Els saigs també duen a terme l'execució dels laudes o resolucions arbitrals, dels acords de mediació que hagin estat elevats a escriptura pública, o de les transaccions o convenis homologats mitjançant una resolució judicial, que consisteixen a pagar una quantitat líquida, o que consisteixen a complir obligacions de fer, de no fer o d'entregar una cosa diferent d'una quantitat de diners, només pel que fa al pagament de les quantitats líquides que formen part de l'execució o que en dimanen.

4. En complement de les competències establertes als apartats 1 a 3 anteriors, els saigs poden dur a terme l'execució forçosa de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocats i procuradors, que s'imposin en els pronunciaments de les resolucions judicials fermes i definitives, en les resolucions arbitrals, en els acords de mediació elevats a escriptura pública, o en les transaccions o els convenis homologats mitjançant una resolució judicial.

Article 37. Sol·licitud d'execució

1. La persona executant que sol·licita prop del saig l'execució forçosa d'una resolució judicial o arbitral, d'un acte administratiu, d'un acord de mediació elevat a escriptura pública o d'un acord de mediació, una transacció o un conveni homologat judicialment ho ha de fer mitjançant un escrit a aquest efecte, en què ha de constar la identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona executada; i a l'escrit, hi ha d'adjuntar:

a) Una còpia autenticada de la resolució judicial o arbitral, de l'acte administratiu, de l'acord de mediació elevat a escriptura pública o de l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment, de caràcter executori.

b) En el supòsit de l'execució forçosa d'una resolució judicial, l'original de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional competent que faci constar que aquesta resolució és ferma, i que fixi les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés. En el cas de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional de primera instància, també cal indicar si s'ha interposat o no un recurs contra la resolució de primera instància. L'òrgan jurisdiccional competent ha d'estendre i lliurar la certificació esmentada en el termini màxim de cinc dies hàbils des que la persona executant li ho sol·liciti.

c) En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, una còpia de la provisió de constrenyiment dictada per l'òrgan administratiu competent.

d) En el supòsit de l'execució forçosa de costes processals, les minutes dels honoraris d'advocat i procurador en què es detallin les actuacions que s'han portat a terme en la prestació dels serveis encomanats en el marc del procediment principal en totes les seves instàncies i de l'execució, les factures de les despeses i els altres documents que justifiquen les bestretes pagades. Les minutes dels honoraris d'advocat i de procurador han de ser conformes a les normes de la professió de què es tracti i que hagin estat aprovades a aquest efecte, a excepció de les que ja s'hagin pactat a la transacció o al conveni homologat judicialment.

2. A la sol·licitud d'execució, la persona executant ha de precisar:

a) La tutela que vol exercitar d'acord amb la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment, de caràcter executori.

b) La quantitat per la qual sol·licita que es despatxi l'execució forçosa.

c) Els actes concrets que són necessaris per acomplir l'obligació continguda en la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologats judicialment, i els actes que escaiguin en cas d'incompliment de la part executada.

3. A la sol·licitud d'execució, la part executant també pot afegir les peticions i les dades següents:

a) Els béns i els drets de la persona executada que siguin susceptibles de ser embargats i dels quals tingui coneixement, i si els considera suficients per garantir l'execució.

b) Les mesures de localització i investigació dels béns i drets de la persona executada que consideri necessàries.

c) Les mesures executives que la persona executant consideri adients per complir amb el que disposa la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.

d) L'ampliació de l'execució als terminis de venciment futur de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu i en virtut de la qual l'execució és procedent. En aquest cas, la persona executant ha de facilitar un resum dels terminis i les quantitats que venceran en el futur.

4. Els saigs, en el marc de l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment de caràcter executori, resten sotmesos a les normes de la Llei del Codi de procediment civil, de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del Codi de l'Administració i de la Llei de l'embargament, en allò que no contradigui aquesta Llei.

Article 38. Acord d'execució i requeriment

1. En el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud d'execució forçosa d'una resolució judicial o arbitral, o un acord de mediació elevat a escriptura pública o un acord de mediació, una transacció o un conveni homologat judicialment de caràcter executori, i llevat que hagi decidit denegar el despatx de l'execució pels motius que estableix la Llei del Codi de procediment civil, el saig dicta un acord d'execució que:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos, costes processals, inclosos, si escau, els honoraris d'advocat i procurador, i les costes de l'execució, i altres conceptes justificats, així com les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés, d'acord amb la certificació estesa en aquest sentit per l'òrgan jurisdiccional competent, i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

c) Requereix a la persona executada que en el termini màxim de tretze dies hàbils pagui el deute i dipositi al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes.

2. El saig pot incloure a l'acord d'execució, quan així ho hagi demanat la persona executant, el venciment futur dels terminis de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori i en virtut de la qual l'execució és procedent, tot advertint la persona executada de l'obligació de pagament que en resulti.

3. En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, el saig només adreça un requeriment a la persona executada, en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud d'execució, en què li atorga un termini màxim de tretze dies hàbils per pagar el deute i dipositar al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes de l'execució i, si escau, d'acord amb la Llei de bases de l'ordenament tributari, en concepte de recàrrecs.

4. El requeriment, tant si forma part de l'acord d'execució com si es fa de forma aïllada, ha de contenir:

a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona obligada al pagament.

b) El concepte i l'import del deute, inclosos el capital i els accessoris, que és objecte del requeriment.

c) Un requeriment exprés per al pagament del deute en el termini de tretze dies hàbils a comptar de la notificació.

d) L'advertència que si no s'ingressa l'import total del deute pendent dins del termini esmentat es procedirà a l'embargament dels béns i drets de la persona obligada al pagament.

e) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de la provisió de constrenyiment, si escau.

f) La data d'emissió del requeriment.

5. L'acord d'execució i el requeriment s'han de notificar a la persona executada mitjançant una comunicació fefaent lliurada personalment pel saig o pel nunci facultat per delegació expressa del saig, o bé a través de qualsevol mitjà electrònic que permeti assegurar la identitat de l'emissor i la del receptor, quan se'n conegui l'adreça electrònica autoritzada per rebre notificacions, o mitjançant una carta certificada amb avís de recepció, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, i també quan la recepció de la comunicació o notificació hagi resultat infructuosa, el saig, a l'efecte de notificació, publica l'acord d'execució i el requeriment al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, de conformitat amb les normes generals en matèria de notificacions.

6. L'acord d'execució pot ser impugnat davant del batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial en primera instància o que hagi homologat l'acord de mediació, la transacció o el conveni que es pretén executar, dins els tretze dies hàbils següents al dia en què es notifiqui. Aquesta impugnació es tramita i es resol de conformitat amb les normes sobre l'oposició a l'execució forçosa que regula la Llei del Codi de procediment civil.

L'acord d'execució d'una resolució arbitral d'un acord de mediació elevat a escriptura pública pot ser impugnat davant el tribunal de la secció civil del Tribunal de Batlles a qui correspongui per torn.

7. En cas que la persona executada no estigui conforme amb l'import corresponent a les costes processals reclamades per la part executant, ho ha de notificar al saig dins els tretze dies hàbils següents al dia en què se li notifiqui l'acord d'execució. Una vegada rebuda la notificació referida, el saig ha de traslladar-la a la persona executant a l'efecte que insti el procediment de sol·licitud d'execució de les costes processals que regula la Llei del Codi de procediment civil.

Article 39. *Acord d'embargament*

1. L'acte d'embargament s'inicia amb l'acord d'embargament del saig, que s'ha de notificar a la persona executada de la mateixa manera que estableix l'article 38.5, quan se'n conegui el domicili o l'adreça electrònica autoritzada per rebre notificacions. En cas contrari, o quan la recepció de la carta en què s'instava el pagament hagi estat infructuosa, la notificació s'ha de fer mitjançant la publicació de l'acord d'embargament al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2. L'acord d'embargament ha de contenir:

a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona embargada.

b) L'import que és objecte de l'embargament.

c) La identificació de la resolució judicial o arbitral, o l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o del conveni homologat judicialment de caràcter executori o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de l'acord d'execució o de la provisió de constrenyiment.

d) La data d'emissió de l'acord.

3. L'acord d'embargament pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 38.6 o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn.

Article 40. *Pràctica de l'embargament*

1. Un cop notificat l'acord d'embargament d'acord amb l'article 39.1, el saig ha de practicar, si escau, l'embargament dels béns i drets de la persona executada

en el termini màxim de quinze dies naturals, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria, en quantia suficient per cobrir:

- a) L'import principal del deute i, si escau, d'acord amb la Llei de bases de l'ordenament tributari, dels recàrrecs.
- b) Els interessos meritats i que es meritin fins a la data del cobrament efectiu del deute.
- c) Qualsevol altra quantitat fixada a la resolució o l'acord objecte d'execució.
- d) Les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.
- e) Les costes de l'execució.

2. Amb independència que l'acord d'embargament hagi estat impugnat, i llevat que l'òrgan competent decideixi suspendre el procediment d'execució, el saig ha de practicar l'embargament dels béns i drets de la persona executada. Tanmateix, no pot alienar els béns i drets embargats fins que la impugnació hagi estat resolta definitivament.

Article 41. Alienació dels béns i drets embargats

L'alienació dels béns i drets embargats es regeix per les normes de la Llei de l'embargament.

Article 41 bis. Suspensió del procediment d'execució

El saig suspèn el procediment d'execució d'una resolució judicial d'acord amb les normes sobre la suspensió de l'execució forçosa que estableix la Llei del Codi de procediment civil.

Article 42. Acabament i sobreseïment del procediment d'execució

1. El procediment d'execució acaba:

- a) Amb el pagament voluntari per la persona executada de l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau, d'acord amb la Llei de bases de l'ordenament tributari, en concepte de recàrrecs.
- b) Amb la cancel·lació total del deute per l'import i en els conceptes esmentats a la lletra a anterior, per mitjà de l'aplicació del producte de l'alienació dels béns i drets embargats.
- c) Amb un acord de les parts formalitzat davant del saig.
- d) Amb el desistiment formal de la part executant; en aquest cas, ha de satisfer les costes i les despeses meritades en el procediment d'execució.

2. El procediment d'execució se sobreseu provisionalment si el deute que és

objecte de l'execució és totalment o parcialment incobrible. En aquest cas, el procediment d'execució pot continuar a instància de la persona executant si té notícia posterior de la solvència de la persona executada.

3. En els supòsits assenyalats als apartats anteriors, el saig dicta un acord en què decideix l'arxivament o el sobreseïment provisional del procediment d'execució, respectivament. El saig ha de comunicar aquest acord al batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial o arbitral, o a l'òrgan que ha dictat l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologats judicialment de caràcter executori que s'està executant.

Aquest acord pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 39.3.

Article 43. *Costes*

1. Tenen la consideració de costes del procediment d'execució, a banda dels honoraris del saig, les despeses que s'originin durant la tramitació. Aquestes costes són exigides a la persona executada.

2. Si la persona executada no paga voluntàriament aquestes costes o no es poden satisfer amb el producte de l'alienació dels béns i drets embargats, o la part executant desisteix del procediment d'execució, el pagament és a càrrec de qui ha sol·licitat al saig l'execució de la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment que correspongui.

3. De conformitat amb els barems aprovats reglamentàriament pel Govern, el saig pot demanar una provisió de fons a la persona executant per fer-se càrrec de les costes del procediment d'execució.

Article 44. *Pagament*

El saig disposa d'un termini de cinc dies hàbils per sol·licitar a l'Autoritat Financera Andorrana, o a l'organisme que la pugui substituir en el futur amb les mateixes funcions, el pagament a favor de la persona executant de les sumes percebudes en el marc del procediment d'execució, llevat que aquestes sumes es corresponguin amb pagaments en el marc d'execucions d'actes administratius o pagaments fraccionats o agrupats destinats a un mateix creditor que la persona executant ha sol·licitat i s'ha convingut que es facin en un termini superior. L'Autoritat Financera Andorrana disposa del mateix termini de cinc dies hàbils per sol·licitar aquest pagament a l'entitat o a la persona dipositària que correspongui.

Article 45. *Notificació*

En acabar el procediment d'execució, el saig ho ha de notificar a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment.

Article 46. *Còmput dels terminis*

El còmput dels terminis que s'estableixen en aquesta Llei es regeix per les normes del Codi de l'Administració i l'ús i la pràctica administratius.

Disposició transitòria primera

En el cas que la titulació d'ensenyament superior s'hagi obtingut amb anterioritat al 31 de desembre del 2015, és suficient per exercir la professió de saig estar en possessió d'un títol de nivell 3 del Marc andorrà de titulacions d'ensenyament superior en l'àmbit del dret, lliurat o reconegut pel Govern.

Disposició transitòria segona. Pràctiques dels primers saigs

En el cas dels primers saigs seleccionats, les pràctiques tutelades en un despatx professional a les quals fa referència l'article 11.1 s'han de fer efectives fora del Principat d'Andorra.

Disposició transitòria tercera. Procediments d'execució forçosa en curs

1. Tots els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, inclosos aquells en què s'hagi convocat una subhasta pública o s'hagin segrestat els béns embargats, segueixen el règim següent:

a) El batlle o el tribunal competent dicta un aute en què arxiva el procediment esmentat i notifica a la persona executant que s'ha d'adreçar al saig que correspongui a l'efecte de sol·licitar l'execució forçosa, amb les especificitats següents:

i) Si el batlle o el tribunal ha requerit el pagament a la persona executada però encara no ha travat embargament sobre els seus béns i drets, ni ha rebut diners a compte del deute, deixa sense efecte el requeriment de pagament.

ii) Si el batlle o el tribunal ja ha travat embargament sobre els béns i drets de la persona executada, manté aquesta mesura però requereix a la part executant que li acrediti, en el termini d'un mes des del dia en què li notifica l'aute, que ha sol·licitat l'execució forçosa al saig. En cas que la persona executant no li ho acrediti en el termini indicat, el batlle o el tribunal deixa sense efecte la mesura esmentada.

iii) Si el batlle o el tribunal ha rebut diners a compte del deute que estan dipositats o consignats en el marc del procediment i que han de ser lliurats a la part executant, els lliura a la part executant o al saig encarregat de l'execució.

iv) Si el batlle o tribunal ha convocat una subhasta pública, deixa sense efecte la convocatòria, preserva tanmateix les actuacions que s'hagin pogut fer anteriorment en el procediment d'alienació i en lliura una còpia al saig encarregat de l'execució.

En el supòsit *ii* anterior, el saig disposa d'un termini d'un mes des del dia en què la part executant li ha sol·licitat l'execució forçosa per travar l'embargament que correspongui i comunicar-ho al batlle o el tribunal competent, perquè pugui deixar sense efecte l'embargament que va travar al seu dia i que havia mantingut entretant. No obstant això, a l'efecte de la preferència per executar els béns o drets embargats, s'entén que l'embargament travat pel saig substitueix l'embargament travat pel batlle o el tribunal competent, i que per tant no n'altera la data.

2. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que no consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida continuen sent coneguts i tramitats pel batlle o el tribunal competent a aquest efecte, d'acord amb l'article 36.3 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. Normes aplicables en relació amb el procediment disciplinari

Els expedients disciplinaris contra els saigs que s'estiguin tramitant en la data de l'entrada en vigor de la Llei 20/2022, del 9 de juny, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei pel que fa a la competència per resoldre els expedients esmentats.

Disposició derogatòria primera

La Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig va derogar el Decret dels veguers del 6 de maig de 1916, l'article 3 i l'article 4 *in fine*, a partir de "(...) de conformitat amb l'article anterior. El diner efectiu embargat (...)" fins al final de l'article, de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, així com l'article 95 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993.

Disposició derogatòria segona

Amb l'entrada en vigor d'aquesta Llei de text consolidat, queden derogades totes les disposicions anteriors que s'oposin al que s'estableix en aquesta Llei, i específicament:

- La Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, llevat de les disposicions finals primera i quarta.
- Els articles 1 a 8 de la Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989.
- La Llei 20/2022, del 9 de juny, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, llevat de les disposicions finals segona a sisena i de la vuitena.

Disposició final primera. Intercanvi d'informació

1. El departament competent en matèria de tributs del Govern ha de col·laborar amb l'Administració de justícia i amb els saigs per facilitar la tramitació dels procediments d'execució de resolucions judicials, arbitrals i administratives, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, de les transaccions o dels convenis homologats judicialment.

En aquest sentit, els ha de traslladar la informació requerida en relació amb la situació dels obligats tributaris en el termini màxim de quinze dies a comptar de la data del requeriment. Per facilitar aquest intercanvi, el departament competent en matèria de tributs pot signar convenis que desenvolupin els procediments de tramesa d'informació, els quals poden incloure i regular l'accés telemàtic a aquesta informació.

2. La Caixa Andorrana de Seguretat Social ha de col·laborar amb l'Administració de justícia i amb els saigs per facilitar la tramitació dels procediments d'execució.

En aquest sentit, la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha de lliurar la informació requerida en relació amb la situació de la persona objecte del procediment d'execució en el termini màxim de quinze dies hàbils a comptar de la data del requeriment.

Disposició final segona. Desenvolupament reglamentari de la normativa relativa a l'embargament

1. S'encomana al Govern que, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei 20/2022, del 9 de juny, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, aprovi un reglament, previ informe no vinculant de la Cambra de Saigs, que desenvolupi l'article 8 de la Llei de l'embargament, per tal d'establir criteris objectius i unificats en la pràctica de l'embargament aplicables a tots els saigs.

2. S'encomana al Govern que estudiï els canvis legislatius que caldria impulsar per tal d'agilitzar el procediment especial d'arrendament previst a la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil.

Disposició final tercera. Modificacions reglamentàries

1. El Govern ha d'aprovar, en el termini màxim de sis mesos a partir de la data d'entrada en vigor de la Llei 20/2022, del 9 de juny, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, les modificacions reglamentàries necessàries per a l'aplicació efectiva de les modificacions introduïdes per aquesta Llei.

2. Mentre no es produeixin aquestes modificacions, les disposicions reglamentàries referides continuen vigents en allò que no contradiguin la Llei i s'han d'interpretar, en tot cas, d'acord amb els nous preceptes legals.

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta Llei de text consolidat del saig entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.